

SADRŽAJ

ZAHVALNICE.....	5
Napomena o transliteraciji tamilskih reči	
PREDGOVOR E. AJAPE.....	11
UVOD.....	17
PRVI DEO – OSAMNAEST SIDA I BABAĐI	
Prvo poglavlje: Tradicija osamnaest Sida.....	27
Drugo poglavlje: Rođenje i detinjstvo Babađi Nagarađa	45
Treće poglavlje: Babađi na putu do ostvarenja sopstva.....	51
Četvrto poglavlje: Babađijeva misija.....	59
Peto poglavlje: Babađijev ašram Gauri- Šankar Pitam.....	71
Šesto poglavlje: Sida Tirumular.....	75
Sedmo poglavlje: Sida Agastijar.....	85
Osmo poglavlje: Siga Boganatar	97
Deveto poglavlje: Ramalinga Svamigal.....	107
Deseto poglavlje: Naumna evolucija	119
DRUGI DEO: NAUČNA VEŠTINA KRIJA JOGE	
Jedanaesto poglavlje: Psihofiziologija Krija joge.....	135
Dvanaesto poglavlje: Put Krija joge	153
Pogovor.....	169
Bibliografija	179
Glosar	185
Mape: Mapa Indije i Šri Lanke str. 15; Mapa Južne Indije str.16; 3. Mapa Indije 30 000 g. p.n.e., str. 26; 4. Garval, Indijski Himalaji, str. 70	

PREDGOVOR

E. Ajapa

U knjizi "Babađi i 18 sida krija joga tradicije" dat je pregled postignuća besmrtnih sida i njihovog praoca, Krija Babađija. M. Govindan je vrlo lepo uskladio svoju lucidnu učenost sa duhovnim uvidima koje je stekao kroz višegodišnje praktikovanje krija joge. Ova knjiga sadrži podsticajne misli drevnih i večno živućih sida (vrhunskih majstora joge). Ovo je jedno od najbrižljivije i najrazumljivije napisanih tumačenja drevne tradicije i metoda krija joge ikada objavljenih na engleskom jeziku.

U cilju boljeg upoznavanja čitaoca sa novijim radom Satgurua Krija Babađija, čini mi se prikladnim da u nekoliko reči prepričam biografiju autora ove knjige.

Pre više od dve decenije Govindana i mene je kao "guru-baije" (braću učenike) u krija jogu inicirao poznati Babađijev učenik, Jogijar S. A. A. Ramaja iz Tamil Nadua u Indiji. Na narednim stranicama pokušaću da dočaram koliko je izuzetan odnos između Jogijara i njegovog besmrtnog himalajskog učitelja. Jogijar je svojim životom i radom dokazao snažnu odanost dravidskoj sidanta tradiciji čime je, za one koji su ga istinski poznavali, u potpunosti opravdao naziv "Vivekananda Juga". Govindana i sve svoje čele (učenike) podučavao je ljubavlju izraženom kroz disciplinu, što je redak postupak, malo puta zabeležen u duhovnim spisima. Primeri iz života Šri Juktešvara, Joganandinog gurua, ili Narope, Milarepinog gurua, najtačnije odslikavaju dubinu učenja koje se prenosilo u njegovom ašramu. Malo je onih koji su bili u stanju da podnesu njegovu ogromnu energiju. Egocentrični, površni i oni slabe volje, vrlo brzo bi napustili njegovo učenje. Jogijar je posedovao sposobnost da rečju, pogledom, ili samo pokretom trajno promeni strukturu uma, srca i duše svojih učenika. Svoje učenike je poznavao u dušu i umeo je da im neposredno ukaže na sve probleme koje moraju savladati na duhovnoj stazi. Mnogi će učitelj svom učeniku obezbediti praktične tehnike za duhovni razvoj, ali malo ko je tako mudar i pronicljiv da otkrije i hirurški ukloni suptilne ego igre i vezanosti svog učenika. Tokom 1973. Govindan i ja smo zajedno živeli u krija joga ašramu u Kanadukatanu u Tamil Naduu, često zaokupljeni *tapasom* (tapas - intezivne joga vežbe) i *mouna jogom* (mouna joga - unutrašnje i spoljašnje ćutanje). Prekidao nas je, dva puta na dan, samo ašramski kuvar. Tokom vremena provedenog u unutrašnjem traganju, svaki je, u odrazu onog drugog, otkrivao lik velikog učitelja Babađija koji je, sa godinama sadhane (jogičke prakse), postajao sve svetliji.

Govindan je bio odličan provodnik božanske energije, ideja, ali i materijalne i finansijske podrške, kao što je, na primer, izgradnja i razvoj hramova i joga centara u Indiji i na Zapadu. Učitelj Babađi i Jogijar Ramaja su Govindanu i meni poverili ogroman, sveti zadatak da započnemo izgradnju prekrasnog granitnog hrama u Babađijevom rodnom mestu, Porto Novo u Indiji. Uz pomoć dr Karan Singa, zatim Jogijara, a naročito Babađija, ovaj projekat je uspešno dovršen. Na kamenom krovu hrama uklesani su prizori iz Babađijevog detinjstva, onoliko koliko je sam Babađi dozvolio.

Naredne godine, bilo da smo se spremali na hodočašće ili se povlačili u osamu ili bili angažovani na nekom od mnogih *karma joga* (karma joga - joga nesebičnog služenja) projekata, bile su ispunjene neprekidnim podučavanjem i učenjem, a Govindan i ja smo delili veru u naše zajedničko putešestvije, postojano razgrćući zemlju života krija-plugom i posmatrajući svoj postepeni preobražaj od nesigurnih mornara do odvažnih krmanoša našeg duhovnog broda.

Govindan je 1988. dobio unutrašnji poziv da pomaže drugima u njihovim duhovnim stremljenjima i da kod njih podstiče svesnost o direktnoj povezanosti sa Babađijem. I sam sam 1989. primio jedan takav unutrašnji poziv od Babađija.

Oni koji praktikuju Babađijevu krija jogu svesni su da je veliki krija učitelj, koji se tajanstveno kreće kroz himalajska područja, i iznutra i spolja dostupan svakome ko dođe u posed krija "ključeva", bilo da boravi u Katmanduu, Nepal u ili Toledu u Ohaju.

Filozofi i akademici provode život u mentalnoj gimnastici, sitničavo nagađajući o smislu života, dok inicirani u prakse krija joge probijaju prepreke samih misli i greju se direktno na daršan-svetlosti velikog himalajskog Učitelja. Puni smisao poruka koje su prenosile *Side* može se razumeti samo kroz upotrebu ovih krija "ključeva".

Mantra Sida, Rama Devar, uputio je neposredni izazov svima: "Zašto se još uvek niste predali! - Ono čega Šakti mora da se odrekne su pet zadovoljstava!"

Predajmo se unutarnjoj krija svetlosti i praktikujmo Babađijevu dinamičnu krija jogu, da bismo iskusili božansku radost, fizički, vitalno, mentalno, intelektualno i duhovno.

Verujte u svoju božanstvenost i prihvatite rizik! Knjige mogu da vas inspirišu, sveštenici i propovednici mogu da vam pruže nagoveštaje mogućnosti duhovnog razvoja, ali kao što se Halil Džibril prigradno izrazio: "Sam i bez svog gnezda orao mora preleteti preko sunčevog obraza". Krija svetlost nas poziva ne samo da preobrazimo oblik i strukturu, nego i da je nadmašimo. Prihvatite odgovornost za svoj duhovni život i živote drugih. Ne budite pasivni svedoci krivog srastanja ili, još gore, duhovne inercije. Svest svedoka nije takva! Postanite dinamičan, aktivan učesnik u preobražaju Bića. Taoisti kažu, "putovanje od hiljadu milja počinje jednim korakom". Uteši se, o, ti koji voliš Boga, jer Babađi kaže, "Ako krenete jedan korak ka meni - ja ću krenuti deset ka vama, moji voljeni sinovi i kćeri."

Za sastavljanje ovog priručnika bile su potrebne decenije odricanja i ljubavi. Neka on bude katalizator koji će iskrene duše privući Babađijevoj globalnoj "radio stanici". Neka se svetlost sa ovih stranica rasprostire širom sveta!

Om Tat Sat Aum!

Kali Loka krija joga ašram

Grin Veli Lejk, Kalifornija

29. septembar, 1990.

UVOD

Ko je Babađi?

Babađi je veliki učitelj joge koji danas živi na Himalajima i koga ponekad zovu Krija Babađi Nagarađ, Mahavatar Babađi ili Šiva Baba. Na njegovom telu nisu primećeni znaci starenja od kada je u svojoj šesnaestoj godini pobedio smrt i postigao uzvišeno stanje prosvetljenja. Adi Šankaračarja (778 - 820) u čuvenoj pesmi opisuje svog gurua Babađija: "Gle, pod banjan drvetom sede vremešni učenici uz svog mladolikog učitelja! Uistinu neobično! Učitelj im daje uputstva u tišini, koja je sama po sebi dovoljna da razreši sve njihove sumnje" (Šri Ramakrišna Mat, 1969, str. 25-26).

Pre više od šezdeset i pet godina ugledni teozofi Č. V. Ledbiter i dr Ani Besant takođe su opisali jedno izuzetno biće koje je po svoj prilici bio sam Babađi:

"Stajaše tu, 'mladić od šesnaest leta', Sanata Kumara, 'večni devičanski mladić', taj novi vladar zemlje u obilasku svog kraljevstva sa učenicima, tri Kumara, i pomoćnicima. Tih trideset moćnih bića, nesamerljivo velikih, a ipak različitih po rangu, svi odeveni u sjajna

tela izgrađena uz pomoć Krijašakti, činjahu prvu okultnu hijerahiju, grane razgranatog banjan drveta, rasadnik budućih Adepata i centar svekolikog okultnog života." (Ledbiter, 1969, str. 299)

U poslednjih četrdeset godina nekoliko knjiga, počevši od *Autobiografije jednog jogija* Paramahanse Joganande, napisane 1946, pominju velikog duhovnog učitelja, Babađija, koji stolecima živi u planinama Himalaja i povremeno se prikaže retkim sretnicima. Šri Juktešvar, Joganandin guru, govorio je da je Babađijevo postignuće toliko da se ne može ni pojmiti. Jogananda je izjavio da je Babađi "Maha avatar", ili veliki avatar. "Avatar" je sanskritska reč koja znači "silazak" ili inkarnaciju Božanstva u ljudskom obličju. Takođe je okarakterisao "sidarse" kao one koji su pobedili smrt. Agastijara spominje kao avatara južne Indije, čudotvorca koji živi još od pre-hrišćanskog doba sve do današnjih dana, i o kome postoji obimna literatura na tamilskom jeziku. Agastjar pripada "tradiciji osamnaest sida", čuvenoj lozi mudraca sa juga Indije. Neki autori tvrde da Babađi preuzima različita ljudska obličja. Baba Hari Das ga poistovećuje sa Hariakan Babom koji se pojavio u Raniketu, u državi Utar Pradeš u Indiji, krajem devetnaestog i početkom dvadesetog stoleća naše ere. (Hari Das, 1975.). Lionard Or (1980. i 1983.) ga je poistovetio sa mladićem koji se oko 1970. pojavio u blizini Raniketa. Sve do njegove iznenadne smrti 1984. godine, posećivali su ga mnogi poklonici sa Zapada. Svami Satješvarananda (1984) pisao je o svojim neverovatnim susretima sa Babađijem. Sve ove knjige opisuju fantastična iskustva u koja su uključeni Babađi i autor, a ponekad i drugi ljudi. Čitajući o tim iskustvima, čitalac se neretko nađe ophrvan sumnjama. Ipak, ona su često inspirisala ljude da se prihvate ozbiljnijeg praktikovanja joge. Nažalost, veliki broj tragalaca je, ne razumevajući drevnu tradiciju i kontekst u kome je nastala Babađijeva krija joga, i ne pridržavajući se stroge discipline, prestajao sa redovnom praksom, budući da njihova iskustva nisu bila ni nalik fantastičnim iskustvima o kojima su ovi pisci pripovedali.

Svi ovi autori nisu našli za shodno da iznesu bilo kakve pojedinosti o Babađijevom životu, niti da progovore o tome kako je, u stvari, Babađi doživeo prosvetljenje i ostvario besmrtnost. A da ne pomi-njemo to što niko od ovih pisaca nije bio kadar da na odgovarajući način objasni razloge zbog kojih je Babađi ostao u besmrtnom stanju i kakav bi to moglo imati značaj za naš živote.

Ko su osamnaest sida?

Šiva Purane prepune su priča o tome kako je Gospod Šiva (ime za Boga u većini hinduističkih sekti) od pamtiveka sedeo u meditaciji na planini Kajlašu, u Tibetu. Jogini ga obožavaju kao Gospoda, a mnogobrojni panteon bogova kao svevišnjeg Boga. Istorija loze Sida počinje milionima godina unazad, pričom o tome kako je Gospod Šiva inicirao svoju družbenicu ili Šakti, Parvati Devi, u krija kunadalini pranajamu (umeće ovladavanja dahom) u velikoj pećini u Amarnatu u kašmirskom delu Himalaja. Kasnije je na planini Kajlašu u Tibetu Šiva inicirao i druge, uključujući i Sidu Agastjara, te Nandi Devara i Tirumulara. Agastjar je potom inicirao Babađija.

Prema narodnom predanju južne Indije, osamnaest Sida je postiglo savršeno telo na duhovnom, intelektualnom, mentalnom, vitalnom i fizičkom nivou. Imena osamnaestorice Sida razlikuju se od izvora do izvora, ali najverovatnije da u ovu grupu spadaju sva imena koja će biti navedena na sledećim stranicama. Pored imena svakog Side navodi se i naziv mesta u kome je postigao stanje savršenstva, poznato kao "soruba samadi", kao i imena njegovog gurua i učenika, a pobrojana su i njegova najznačajnija

dela. Takođe, na slici 1, "Mapa današnje Indije i Šri Lanke", i slici 2, "Mapa južne Indije", možete pronaći sva mesta koja su u vezi sa osamnaest sida.

Pored ovih osamnaest, u narodu poznatih kao "patinetu" (osamnaestorica) Sida, izvori navode i mnogobrojne druge. Tu spadaju Konkejar, Punakešar, Pulastijar, Punaikanar, Pulipani, Kalangi, Alugani, Agapajer, Teraijar, Roma Riši i Avai.

Posle duhovnog iskustva "sjedinenja" (ili joge) sa Bogom ili vrhunskom Stvarnošću tamilske Side su, poput lutki od soli potopljenih u vode okeana Beskonačnosti, doživele progresivni preobražaj svojih intelektualnih, mentalnih, vitalnih, i najzad, fizičkih tela.¹ Nakon ovakvog integralnog ostvarenja, oni su doživeli Božanski preobražaj čitave svoje ljudske prirode. I premda njihovo postignuće prevazilazi ljudsko razumevanje, uporedno proučavanje njihovih života i spisa može nam pružiti dragocen uvid u mogućnosti čovekovog duhovnog razvoja.

Postignuće osamnaest Sida kao i Babađijevo postignuće, predstavljaju rezultat Božije milosti (side nazivaju Boga Šiva, Muruga, Višnu ili Šakti) i određenih krija, odnosno tehnika koje se koriste da bi se niža tela pripremila za silazak Božanskog. Ceo ovaj sistem vežbi naziva se "krija joga sidantam", što znači - praktične tehnike joge koje dovode do krajnjeg savršenstva u ostvarenju Boga ili Istine.

Na stranicama koje slede ispričaćemo priču o osamnaest Sida, kao i priču o Babađi Nagaradu. Njihova povest može da bude od neprocenjivog značaja za savremenog čoveka jer govori o načinu ličnog preobražaja dostupnog svima onima koji hoće da, bez obzira kakvo im je životno opredeljenje, primenjuju niz tehnika poznatih kao "krija joga". Štaviše, oni nas pozivaju da u potrazi za duhovnim prosvetljenjem ili ličnim ispunjenjem ne okrećemo leđa svetu, kao što čine mnoge religiozne sekte, tradicionalni oblici duhovnog odricanja, pa čak i neke grupe "Novog Doba", već da se posvetimo njegovom Božanstvenom preobražaju. Uzgred, svaki od osamnaest Sida dao je značajan doprinos svetu nauke, medicine, književnosti, joge i filozofije. Međutim, oni uglavnom deluju anonimno, iz senke, pružajući pomoć i nadahnuće tragaocima u svim njihovim stremljenjima. Time pomažu da se čovečanstvo uzdigne na evolutivnoj lestvici, i da se kreće ka višoj, univerzalnoj svesti.

Njihov zajednički rad je pre više od pedeset godina rečito opisala dr Ani Besant u svojoj knjizi *Učitelji*:

"Oni na bezbroj načina pomažu napretku čovečanstva. Iz najviše sfere izlivaju svetlost i život na čitav svet, kako bi svet postao svesniji njihovog prisustva. Kao što fizički svet, usredišten u suncu, živi po uzoru na Božiji život, tako i Učitelji posebno povezani sa religijama, koriste te religije kao rezervoare u koje ulivaju duhovnu energiju, koja se zatim prosleđuje vernicima svake veroispovesti kroz brižljivo izabrane "izvore milosti". Potom dolazi veliki intelektualni rad, u koga Učitelji šalju misaone forme visoke intelektualne moći da bi ih genijalni ljudi preuzeli, usvojili i obelodanili svetu; na ovom nivou, takođe, svojim učenicima objavljuju svoje želje, otkrivajući im kojih zadataka bi trebalo da se prihvate. Zatim sledi rad u nižem mentalnom svetu, stvaranje misaonih formi koje utiču na konkretan um i vode ga u pravcu korisnog delovanja u zemaljskom svetu, te podučavanje onih koji žive u nebeskom svetu. Onda dolaze obimne aktivnosti prelaznog sveta, pomaganje takozvanim umrlim, opšte usmeravanje i nadzor poduke mlađih učenika, i slanje pomoći bezbroj puta, uvek kada je ona neophodna. U fizičkom svetu motre na tokove događaja, ispravljaju i poništavaju demonske sile onoliko koliko im to dopušta zakon, neprestano uravnotežuju snage koje rade za i protiv evolucije,

osnažuju dobro i slabe zlo. Sarađuju i sa Anđelima nacija, upravljajući duhovnim silama onako kako običan čovek upravlja materijom." (Ledbiter, 1969. str. 213)

¹Prema jogi, ljudsko biće sastoji se od nekoliko koncentričnih tela, ili omotača energije-svesnosti, počev od grubih pa sve do suptilnih nivoa. 1.*Fizičko telo*: materijalni, vidljivi deo ljudskog bića, uključujući telesnu svesnost na nivou ćelija koji deluje bez učešća svesne volje, pa čak i protiv te volje; izniklo iz Nesvesnog, obrnute reprodukcije Vrhunske Nadsvesti. 2.*Vitalno telo*: životna priroda sačinjena od želja, oseta, osećanja, strasti, dinamičkih energija, impulsa želja, posesivnih i ostalih instikata, gneva, straha, gramzivosti, požude, odbojnosti, tuge, radosti, mržnje, ponosa, sitnih simpatija i antipatija, itd. 3.*Mentalno telo (manas)*: čulni um; deo koji se bavi poimanjem, čulnim opažanjem, misaonim reakcijama, ulaganjem mentalnih sila radi ostvarenja neke zamisli; izražavanje misli govorom. 4.*Intelektualno telo (buddhi)*: razumski-um; onaj koji analizira, sintetiše i konstruiše složene ideje od simbola, intuicija i prikupljenih podataka. 5.*Spiritualno telo*: večno istinsko biće, individualno Sopstvo; duhovna svest je svesnost Sopstva, Duha, Božestva, kada smo u stanju da sve stvari vidimo u njihovoj suštinskoj stvarnosti, a igru sila i pojava kao nastavak suštinske Realnosti. (Aurobindo, 1978., str. 10, 55-91, 147-148, 160, 177, 198.)